

exemple del qual és la Vall de Núria.

Del conjunt de l'exposició també cal destacar l'ampli ventall de recursos gràfics i audiovisuals emprats per tal de donar-hi un format fresc i atractiu per al visitant. Plànols, fotografies antigues i actuals, textos explicatius, textos d'època (des de frases del mateix arquitecte o comentaris o records del seu delineant fins a cartes dels seus clients o fragments d'articles periodístics) i un

audiovisual que explicava les actuacions de Danés a la Vall de Núria exemplifiquen la diversitat de recursos expositius utilitzats. Per acabar, només queda recomanar als ajuntaments, parròquies o altres ens de l'àmbit pirinenc on Danés deixà la seva empremta que acullin durant unes setmanes o mesos aquesta exposició itinerant que ha començat a caminar amb tan bon peu aquest estiu a Núria.

Anna Ribas

La pau i el cant: les mirades d'Esther Boix

Girona va poder gaudir a final del 2006 –concretament, tot el mes de desembre i fins al 7 de gener– d'una completa exposició, titulada «Miralls i miratges», de l'obra d'Esther Boix, en el marc de la segona edició de Mestres Artistes, organitzada per la Fundació Fita i amb la col·laboració del Museu d'Art i de la Casa de Cultura de Girona.

L'obra d'aquesta artista –i pedagoga de l'art, al costat del seu inseparable Ricard Creus– és, a parer de molts, «un diàleg pictòric amb la realitat». La realitat és «tot allò que l'envolta: el món vegetal, els paisatges naturals, les ciutats», els afectes, les desigualtats, la lluita per les llibertats, la literatura. El diàleg és «una aventura pictòrica que exalta els sentits, lluita contra la desesperança i la nostàlgia, reflexiona sobre els enigmes del de l'ésser i

el temps», canta amb força i tendresa una vida viscuda intensament, agrada, a voltes relaxa i sempre fa pensar. Copsar tot això ha estat possible gràcies a l'acurada selecció cronològica de la seva obra –duta a terme per la mateixa autora i per Josep Radresa, comissari de l'exposició–, que n'ha ofert una completa visió de conjunt i que ha permès elaborar un enriquidor passeig pels seus més de cinquanta anys de

MARÍ GASULL

Esther Boix, *Autoretrat*, 1958.

creació artística. Aquesta selecció ha estat distribuïda en tres espais, segons el suport o la tècnica emprats: a la Casa de Cultura s'hi exposaven els olis, a la Fundació Fita l'obra sobre paper i al Museu d'Art l'obra gràfica. L'edició d'un acurat llibre-catàleg, amb diverses aportacions –entre les quals l'aclaridora «La figuració renovada d'Esther Boix», de Daniel Giralt-Miracle– i una antologia de textos sobre la seva obra escrits al llarg dels anys per crítics, poetes i amics, i també la realitza-

ció i edició per part del Museu d'Art d'un DVD de la sèrie Enraonaments dedicat a l'artista, permeten gaudir, encara ara, de l'emoció i la sinceritat de la seva obra, que passa de l'abrupte i compassiu esqueixament de l'inici, dels anys durs sota la dictadura, a la delicada i penetrant subtilitat dels treballs posteriors i recents. Efimer però irrenunciable complement de tot això foren les actuacions musicals que acompanyaren la inauguració de l'exposició del Museu d'Art –el 2 de desembre, a càrrec de Laia

Amagat i Anna Radresa-, l'apassionada i apassionant xerrada de Ricard Creus sobre descobrir l'art i les lletres en temps difícils -el 28 de desembre, a càrrec de Miquel Villalba i Marc i Daniel Oliu- i la Trobada de Poetes dedicada a Esther Boix i Ricard Creus, presentada per Sam Abrams a la Casa de Cultura el 21 de desembre.

Si tots aquests esdeveniments no enfortien prou els lligams, mai prou reconeguts o divulgats, d'Esther Boix amb les terres de Girona -naixement a Llers,

estades a Anglès, residència actual al Perer del Corb, a la llinda de la fageda d'en Jordà-, l'associació d'Amics del Museu d'Art de Girona va tenir l'encert de retre-li un homenatge, a ella i també al seu company Ricard Creus, el 20 de maig de 2007, en ocasió de llur reconeixement com a Amics Honoraris. Digne i merescut ornament d'un mes, aleshores no tan llunyà, dedicat a la pintura moralment i líricament humanista d'Esther Boix.

Lluís Lucero Comas

La Casa de Cultura ja té projecte

La Casa de Cultura Tomàs de Lorenzana de Girona té per fi un projecte arquitectònic de reforma. El futur edifici acollirà una biblioteca municipal, el Conservatori de Música Isaac Albéniz, la Fundació Fita, el Centre de la Cançó i l'Arxiu d'Imatges Emili Massanas de la Diputació de Girona. Encara no s'ha decidit si l'escola de teatre El Galliner hi tindrà cabuda.

Els arquitectes Ricard Mercadé i Aurora Fernández són els autors del projecte guanyador del concurs convocat per la Diputació de Girona per reformar la Casa de Cultura. Batejat amb el nom de «Boira», el projecte té dues característiques principals. D'una banda, preveu l'obertura d'un vial que comunicarà el carrer Pompeu Fabra i la plaça de la Diputació a través dels patis interns de l'edifici. Dues

grans arcades a les façanes, per sota de les quals circularan els vianants, donaran entrada a un pati-carrer que serà l'«àgora» o punt de trobada dels usuaris. L'altre element emblemàtic serà un cub de vidre gegant, de 35 metres d'alçada, que s'aixecarà per sobre de l'edifici històric, el qual amb prou feines arriba als 20 metres d'alçada. Entre altres dependències, aquest mòdul de vidre acollirà un teatre de 900 m².

El projecte guanyador del concurs per a la reforma de la Casa de Cultura.

L'arquitecte Ricard Mercadé admet que el projecte guanyador, especialment pel que fa a l'edifici de vidre inserit en el context d'un edifici històric, és «molt semblant» a la reforma que es va dur a terme a la Casa de la Caritat de Barcelona, en la qual ell també va participar.

El pressupost per renovar la Casa de Cultura de Girona puja a 17 milions d'euros. Un cop acabades les obres es disposarà d'una superfície útil de 14.000 m² i una superfície total construïda de 19.000 m².

La nova Casa de Cultura ha reservat espai per al Conservatori de Música Isaac Albéniz, la Fundació Fita, el Centre de la Cançó i l'Arxiu d'Imatges Emili Massanas de la Diputació de Girona. També hi haurà una biblioteca municipal, que tindrà un funcionament independent a través del pati central. L'escola de teatre El Galliner també té espai reservat

a l'edifici, segons preveu el projecte de reforma, però encara no s'ha pres cap decisió política al respecte.

Ricard Mercadé ha advertit que durant les obres de reforma, que duraran uns tres anys, no es podrà utilitzar l'edifici per motius de seguretat. Així doncs, caldrà trobar seus provisionals per tal que el Conservatori de Música i altres entitats avui amb seu a la Casa de Cultura puguin continuar la seva activitat.

Les obres no podran començar fins que la Biblioteca Pública de Girona es traslladi a la nova seu del carrer Emili Grahit. Aquest nou emplaçament encara no té projecte, la qual cosa pot retardar el calendari de la reforma de la Casa de Cultura. Tot i això, el president de la Diputació, Enric Vilert, remarca que ara ja es disposa d'un projecte i que la voluntat és que tiri endavant.

Daniel Bonaventura